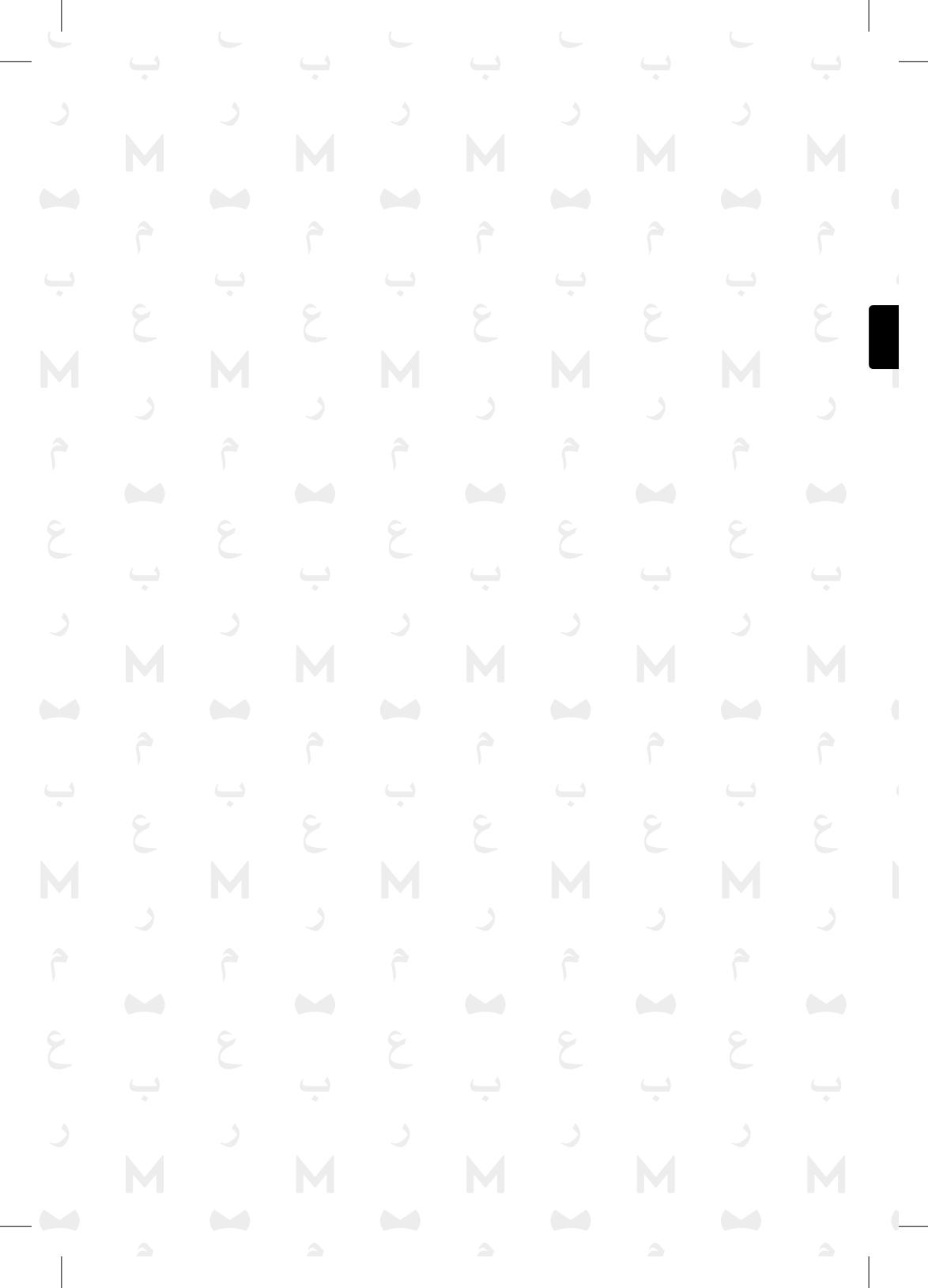

ج ز ا م ب ي ل ج ز ا م ب ي ل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

MUHAMMED TEYMUR

في القطار / **TRENDE**

ARAPÇA - TÜRKÇE ÖYKÜLER
TÜRKÇESİ: KÜBRA KİLCİ - MERVE TEKİN

ARAPÇA-TÜRKÇE
EDEBİYAT SERİSİ - 11

TRENDE

Muhammed Teymur tarafından yazıldı.

Türkçeye çevirisini **Kübra Kılci ve Merve Tekin** gerçekleştirdi.

Son okumasını **Hüseyin Örs** yaptı.

Yayın yönetmenliği ile iç sayfa ve kapak tasarnını **Muhammed Yasin Can** üstlendi.

41587 sertifika numaralı **Muarrib Yayınları** tarafından yayınlanan **29.** eserdir.

Eserin uluslararası standart kitap numarası -**ISBN**- 978-605-06973-9-1

İç baskı Yılmaz Basımevi (Mat. Ser. Nu: 49479), kapak baskısı Salkım Ofset'te gerçekleştirildi.

Arapça karakter tipi: 18 punto Sakkal Majalla

Türkçe karakter tipi: 11 punto Berkeley LT Book

Kapak fotoğrafı, telifli olarak shutterstock.com'dan indirilmiştir.

Eserin tasarımda Adobe Photoshop ve Adobe InDesign programları kullanılmıştır.

1. Baskı, Haziran 2021, İstanbul.

©Eserin Türkçeye çevirisinden doğan hukuki hakları Muarrib Yayınları'na aittir.

Aziz Mahmud Hüdayi Mahallesi
Tepsi Firını Sokak No:9/3
Üsküdar/İstanbul

muarrib.com
muarribdukkann.com
iletisim@muarrib.com

@muarrib
-facebook, twitter, instagram, youtube-

0 (850) 304 17 58
0 (530) 225 21 81 -whatsapp-

KAFAYI | ARAPÇAYLA BOZDUK

ÖYKÜLER

TRENDE

8

"..." ADLI ÇIKMAZ SOKAK, 22 NUMARALI EV

26

ASALET EVİ

40

MÜZİK ŞÖLENİ

58

BAYRAM DÜDÜĞÜ

70

RABBİM BU NİMETLERİ KİMİN İÇİN YARATTIN?

84

ÇOCUKTU GENÇ OLDU

100

RÜTBELERE VE NİŞANLARA MEFTUN AŞIK

112

KAYIP GENÇLIK

BİRİNCİ BÖLÜM

130

İKİNCİ BÖLÜM

152

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

170

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

186

BEŞİNCİ BÖLÜM

210

ALTINCI BÖLÜM

226

YEDİNCİ BÖLÜM

248

SEKİZİNCİ BÖLÜM

259

Trende

Hüzünlü kalbin karanlıklarını aydınlatıp ihtiyara gençliğini geri veren aydınlık bir sabah... Yürekleri canlandıran, ruhu kederden arındıran yumuşak bir meltem... Bahçede ağaçlar, sanki sabahın gelişine dans edercesine bir sağa bir sola sallanıyordu. İnsanlar, çalışma isteği içlerine işlemiş bir şekilde yolda yürüyordu. Ben ise kederli bir şekilde pencereden doğanın güzelliğini seyrediyorum ve kendime kederimin sebebin soruyor; ancak bir şey bulamıyorum.

في القطار

صباح ناصع الجبين يجلبي عن القلب الحزين ظلماته، ويرد للشيخ شبابه، ونسيم عليل ينعش الأفئدة، ويسري عن النفس همومها، وفي الحديقة تتمايل الأشجار يمنة ويسرة كأنها ترقص لقדوم الصباح، والناس تسير في الطريق وقد دبت في نفوسهم حرارة العمل، وأنا مكتئب النفس أنظر من النافذة لجمال الطبيعة، وأسائل نفسي عن سر اكتئابها فلا أهتدى لشيء.

Musset'in divanını alıp okumaya çalıştım ama başarılı olamadım. Onu, masanın üzerine atıp bir koltuğa oturdum. Sanki zamanın penceleri arasındaki bir avmışım gibi düşünmeye daldım. Bir süre düşünceli bir halde oturdum. Sonra ayağa kalktım ve bastonumu alıp evden ayrıldım. Ayaklarımın beni nereye götürdüğünü bilmeden Bâbu'l-Hadîd istasyonuna varana kadar yürüdüm. Orada düşüncelere daldım. Sonra kendimi rahatlatmak için yolculuğa niyetlenip bir bilet -ekonomi- satın aldım. Tüm günümü orada geçirmek üzere köye giden trene bindim.

Trenin vagonlarındaki bir kompartimanın cam kenarına oturdum. Orada benim dışında kimse yoktu. Yerime oturur oturmaz gazete satıcısının sesinin kulaklarımda çınladığını duydum: "Vâdi'n-Nîl, el-Ehrâm, el-Mukattam." Birini satın alıp okumaya niyetlendim. Birden kompartimanın kapısı açıldı ve içeriye sarıklı, esmer tenli, uzun boylu, zayıf ve gür sakallı bir hoca girdi. Tembelliğin göz kapaklarına kilit vurduğu gözleri vardı. Sanki henüz uykusundan uyanmamış gibiydi. Hoca benim yakınıma oturdu. Yerine bağdaş kurup oturmadan evvel kırmızı çarıklarını çıkardı. Sonra üç kez yere tükürüp küçük bir çocuğa örtü olabilecek kırmızı mendiliyle dudaklarını sildi. Ardından cebinden yüz bir taneli bir tesbih çıkardı. Allah'ın, Peygamber'in, sahabenin, evliyanın ve salihlerin ismini zikretmeye başladı. Bakışlarımı ondan çevirdim. Birden kompartimanda yanımıza nereden geldiğini bilemediğim bir genç gördüm. Belki de hocaya bakmakla meşgul olmam gencin ne zaman girdiğini görmeme engel olmuştı.

تناولت ديوان موسى وحاولت القراءة فلم أفلح، فألقيت به على الخوان، وجلست على مقعد، واستسلمت للتفكير كأني فريسة بين مخالب الدهر، مكثت حيناً أفكراً، ثم نهضت واقفاً وتناولت عصاي وغادرت متزلاً وسرت وأنا لا أعلم إلى أي مكان تقودني قدماً، إلى أن وصلت إلى محطة باب الحديد، وهناك وقفت مفكراً، ثم اهتديت للسفر ترويحاً للنفس، وابتعدت تذكرة درجة ثانية وركبت القطار للضياعة لأقضي فيها نهاري بأكمله.

جلست في إحدى غرف عربات القطار بجوار النافذة، ولم يكن بها أحد سواي، وما لبثت في مكاني قليلاً حتى سمعت صوت باع الجراند يطن في أذني: «وادي النيل، الأهرام، المقطم»، فابتعدت إحداها وهمت بالقراءة، وإذا بباب الغرفة قد انفتح ودخل شيخ من المعممين، أسمر اللون طويلاً القامة نحيف القوام كث اللحية، له عينان أقفل أحفانهما الكسل، فكانه لم يستيقظ من نومه بعد، وجلس الأستاذ غير بعيد عنّي، وخلع مركوبه الأحمر قبل أن يتربع على المقعد، ثم بصدق على الأرض ثلاثة ماسحة شفتيه بمنديل أحمر يصلح أن يكون غطاءً لطفل صغير. ثم أخرج من جيبه مسبحة ذات مائة حبة وحبة، وجعل يردد اسم الله والنبي والصحابة والأولياء والصالحين. فتحولت نظرى عنه فإذا بي أرى في الغرفة شاتباً لا أدرى من أين دخل علينا، ولعل اشتغالى برؤية الأستاذ منعنى أن أرى الشاب ساعة دخوله.

Gence baktım, onun sınavını verip, tatilini ailesi ve akrabalarıyla geçirmek için köyüne dönen taşralı bir öğrenci olduğunu düşündüm. Benim ona baktığım gibi o da bana baktı. Sonra çantasından halk hikayeleri türünden bir kitap çakardı. Bakışını benden ve hocadan çevirdikten sonra okumaya niyetlendi. Dördüncü bir yolcu yanımıza gelmeden trenin hareket etmesini dileyerek saatte baktım. Birden parl parl çehreli, hoş giyimli bir beyefendi kasila kasila yürüyerek kompartimana girdi. Turp ve acı bakla satıcısından duydugum şarkıları tekrar ediyordu. Beyefendi bize selam verdi. Biz de yabancının selamını alır gibi selamını aldıktan sonra gülümseyip bacak bacak üstüne atarak oturdu.

Kompartimana sessizlik hâkim oldu. Öğrenci romanını okuyor, hoca kendinden geçmiş bir şekilde tespih çekiyor ve beyefendi bir kıyafetlerine bir de yolculara bakıyordu. Ben ise beşinci bir yolcu yanımıza gelmeden treninin hareket etmesini bekleyerek Vâdi'n-Nîl gazetesini okuyordum.

Sanki birinin gelişini beklercesine bir müddet konuşmadan durduk. Birden kapı açıldı ve altmış yaşlarında kırmızı surathı, işil işil gözleri olan, ten rengi Çerkez asılı olduğunu gösteren bir ihtiyar kompartimana girdi. Yılların yıprattığı şemsiyesini tutuyordu. Fesinin kenarları kulaklarına varyordu. Nereden gelip ne reye gittiklerini sorarcasına yolcu dostlarının yüzlerini inceleyerek önüme oturdu. İnsanlara kalkışı haber veren tren düdüğünü duyduk. Biraz sonra tren, içinde taşıdığı yolcuların gidecekleri yere doğru hareket etti.

نظرت إلى الفى وتبادر لذهني أنه طالب ريفي انتهى من تأدية امتحانه وهو يعود إلى ضياعته ليقضي إجازته بين أهله وقومه. نظر إلى الشاب كما نظرت إليه، ثم أخرج من محفظته رواية من روايات مسامرات الشعب، وهم بالقراءة بعد أن حول نظره عنى وعن الأستاذ، ونظرت للساعة راجياً أن يتحرك القطار قبل أن يوافيـنا مسافر رابع، فإذا بأفندى وضاح الطلعة حسن الهنـدام دخل غرفتنا وهو يتـبخـر في مشـيـته، ويردد أـشـوـدـة طـالـما سمعـتـها من باـعـة الفـجـلـ والـترـمـسـ. جـلـسـ الأـفـنـدىـ وهوـ يـبـتـسمـ وـاـصـعـاـ رـجـلاـ عـلـىـ رـجـلـ بـعـدـ أـنـ قـرـأـنـاـ السـلـامـ فـرـدـنـاهـ رـدـ الغـرـيبـ عـلـىـ الغـرـيبـ.

وساد السكون في الغرفة؛ والتلميـذ يقرأ روايـتهـ، والأـسـتـاذـ يسبـحـ وهوـ غـائـبـ عنـ الـوـجـودـ، والأـفـنـدىـ يـنـظـرـ لـمـلـابـسـهـ طـوـراـ ولـلـمـاسـفـرـينـ تـارـةـ أـخـرىـ، وأـنـاـ أـقـرـأـ وـادـيـ النـيلـ مـنـتـظـرـاـ أـنـ يـتـحـركـ القـطـارـ قـبـلـ أـنـ يـوـافـيـناـ مـسـافـرـ خـامـسـ.

مـكـثـنـاـ هـنـيـهـ لـاـ نـتـكـلـمـ كـأـنـاـ نـنـتـظـرـ قـدـومـ أـحـدـ، فـانـفـتـحـ بـابـ الغـرـفـةـ وـدـخـلـ شـيـخـ يـبـلـغـ السـتـينـ، أحـمـرـ الـوـجـهـ بـرـاقـ العـيـنـينـ، يـدـلـ لـونـ بـشـرـتـهـ عـلـىـ أـنـهـ شـرـكـسـيـ الأـصـلـ، وـكـانـ مـمـسـگـاـ مـظـلـةـ أـكـلـ الدـهـرـ عـلـيـهـاـ وـشـرـبـ، أـمـاـ حـافـةـ طـرـبوـشـهـ فـكـانـتـ تـصلـ إـلـىـ أـطـرافـ أـذـنـيـهـ، وـجـلـسـ أـمـامـيـ وـهـوـ يـتـفـرـسـ فـيـ وـجـوهـ رـفـقـائـهـ المـسـافـرـينـ كـأـنـهـ يـسـأـلـهـمـ مـنـ أـيـنـ هـمـ قـادـمـونـ، إـلـىـ أـيـنـ هـمـ ذـاهـبـونـ. ثـمـ سـمـعـنـاـ صـفـيرـ القـطـارـ تـبـنـيـ النـاسـ بـالـمـسـيرـ، وـتـحـركـ القـطـارـ بـعـدـ قـلـيلـ يـقـلـ مـنـ فـيـهـ إـلـىـ حـيـثـ هـمـ قـاصـدـونـ.

Tren kalktı. Biz sanki kafamızın üzerinde kuş varmış gibi oturup Şubrâ istasyonuna varana kadar tek kelime etmeden oturduk. Birden Çerkez, gözlerini überime diki. Sonra sözü bana yönelterek:

- Yeni bir haber var mı beyefendi?

Gazeteyi elimde tutarak ona şöyle dedim:

- Bugünün haberlerinde, Millî Eğitim Bakanlığının eğitimi yaygınlaştırması ve cehaletle mücadele dişında dikkat çeken bir haber yok.

Adam sözümü tamamlamama fırsat vermedi. İzin almadan elimden gazeteyi kapıp gözüne çarpanları okumaya başladı. Çerkezlerin sınırlarını herkesten daha iyi bildiğim için yaptığı beni şaşırtmadı. Biraz sonra tren Şubrâ istasyonuna vardi. Komparti manımıza iri yapılı, pala bıyıklı, basık burunlu, yüzünde çiçek hastalığı izleri bulunan Kalyûbiye muhtarlarından biri bindi. Gücü ve cehaleti dışarıdan belli oluyordu. Muhtar, Fâtiha suresini okuyup Peygamber'e salavat getirdikten sonra yanına oturdu. Sonra tren Kalyûb'a doğru yola çıktı.

Çerkez, kısa bir süre gazete okumaya devam etti. Sonra dişlerini gicirdatarak gazeteyi büktü ve yere atıp:

- Eğitimi yaygınlaştırmak cehaletle mücadele etmek istiyorlar ki çiftçi, efendilerinin seviyesine ulaşın. Ama büyük bir cinayet işlediklerinin farkında değiller.

Gazeteyi yerden alıp:

- Hangi cinayet?

سافر القطار ونحن جلوس لا ننبس ببنت شفة، كأنما على رءوسنا الطير، حتى اقترب من محطة شبرا، فإذا بالشركسي يحملق فيَّ، ثم قال موجهاً كلامه إلىَّ:
– هل من أخبار جديدة يا أفندي؟

فقلت له وأنا ممسك الجريدة بيدي:

– ليس في أخبار اليوم ما يستلفت النظر، اللهم إلا خبر اهتمام وزارة المعارف بتعيم التعليم ومحاربة الأمية.

ولم يمهلني الرجل أن أتم كلامي؛ لأنَّه اختطف الجريدة من يدي دون أن يستأذنني، وابتداً بقراءة ما يقع تحت عينيه، ولم يدهشني ما فعل؛ لأنَّي أعلم الناسبحة الشراكسة، وبعد قليل وصل القطار محطة شبرا، وصعد منها لغرفتنا أحد عمد القليوبية، وهو رجل ضخم الجثة كبير الشارب أفطس الأنف، له وجه به آثار الجدرى، تظهر عليه مظاهر القوة والجهل. جلس العمدة بجواري بعد أن قرأ سورة الفاتحة وصلى على النبي، ثم سار القطار قاصداً قليوب.

مكث الشركسي قليلاً يقرأ الجريدة، ثم طواها وألقى بها على الأرض وهو يحرق الأرم وقال:

– يريدون تعيم التعليم ومحاربة الأمية حتى يرتقي الفلاح إلى مصاف أسياده، وقد جعلوا أنهم يجنون جنایة كبرى.
فالتحققتُ الجريدة من الأرض وقلت:

– وأي جنایة؟